

Anketa: Mladi ornitologi o taboru

//Urša Koce

Na taboru mladih ornitologov smo glavne igralce izzvali, da so spregovorili o svojem doživljanju tabora. Za oporo pri pripovedovanju smo jim zastavili nekaj vprašanj: zakaj so prišli na tabor, kaj so tam počeli, katere ptice so jih najbolj navdušile in kaj se jim je najbolj vtisnilo v spomin. Vabim vas, da naše mlade ornitologe поблиže spoznate!

1 // Maja Marčič, 16 let, Limbuš

Tabora mladih ornitologov sem se udeležila že četrtič in vsakokrat mi je bilo zelo všeč. Na taboru ves teden opazuje in poslušaj ptice in se veliko naučim. Naša skupina je popisovala tetrade za Novi ornitološki atlas gnezdk. Pri tem sem se naučila prepoznavati nekatere ptice po petju in spoznala metodo za popis številčnosti ptic. Najbolj me je pritegnilo iskanje laškega škranca na Banjšicah. Izvedeli smo, da je bil nekaj dni pred začetkom tabora tam opazovan pojoči laški škranec, zato smo ga šli iskat. Na mestu, kjer naj bi pel, smo kaki dve uri opazovali nekega škranca in poskušali ugotoviti, ali je laški, vendar tega na koncu nismo mogli potrditi. Poleg škranca sta me navdušila tudi mali detel in veliki strnad. Prvi zato, ker je redka vrsta in ga težko vidiš, drugi zato, ker prav tako ni pogost, ima zanimiv kljun, lepo poje in je največji med strnadi.

2 // Gregor Blažon, 11 let, Most na Soči

Na tabor me je poslala učiteljica narave. V naši skupini smo popisovali ptice, ki živijo na prodiščih in v rečni loki Soče. Na prodiščih smo opazovali veliko različnih vrst. Najbolj mi je bil všeč mali deževnik, saj je to ptica, ki je do sedaj še nisem videl. Sive čaplje so me navdušile, ker so tako velike in lepe. Na taboru sem se naučil tudi oglašanja veliko vrst ptic. Najbolj mi je bil všeč vrbji kovaček, ki se oglaš, kot bi koval.

3 // Sara Berce, 19 let, Maribor

S pticami se do sedaj poglobljeno še nisem ukvarjala, vendar jih doma veliko opazujem. Na tabor sem prišla, ker sem si želela spoznati druge mlade, ki jih zanimajo ptice. Moja skupina je popisovala ptice na prodiščih in v rečni loki. Najbolj intenzivno smo preučevali malega deževnika. Opazovali smo njegovo vedenje, videli smo tudi, kako se pari. Spoznala sem oglašanja nekaterih ptic. Najbolj mi je všeč oglašanje plotnega strnada. Spominja me na kapljice. Ptica, ki se mi zdi zelo lepa, je siva čaplja, posebno v letu, ko na široko razpre peruti. Najbolj pa si bom zapomnila velikega detla, ki sem ga iznenada opazila v nekem trenutku. Ob pogledu nanj so se v meni vzbudili zelo lepi občutki.

4 // Jurij Hanžel, 15 let, Ljubljana

Na tabor sem prišel zaradi dobrih izkušenj na lanskem taboru. Letos sem bil v skupini, ki je preučevala, kako se z nadmorsko višino spreminjajo travniške vrste ptic. Najbolj všeč mi je bil slegur, zaradi pisanih barv. Opazovali smo ga z zelo majhne razdalje, na enem samem melišču pa smo videli kar štiri. Zaradi nenavadnega petja se mi je v spomin vtisnila tudi kotorna, beloglavi jastreb pa me je navdušil s svojo velikostjo. Na taboru sem tudi letos pridobil veliko novega znanja. Naučil sem se prepoznavati nekatere vrste po petju.

Najbolj mi bo v spominu ostala »DOPPS voda«, ki smo jo vsak dan polnili na nekem napajališču za živino. Razglasili smo jo za uradno vodo Društva, to pa sta potrdila naš mentor Dejan in voditeljica tabora Eva. No, z lastnikom napajališča pa pogovori še potekajo!

5 // Ivan Kljun, 14 let, Prvačina

Rad se družim z vrstniki, ki jih zanimajo ptice, zato na tabor prihajam že več let. Vedno mi je bilo zelo všeč. Vsakokrat pridobim nekaj novih izkušenj. Letos sem se naučil prepoznavati mnoge travniške in gorske vrste ptic po petju, ki jih v okolici doma redko vidim ali pa nikoli. Bil sem namreč v skupini, ki je preučevala, kako se vrste ptic spreminjajo z nadmorsko višino. Med skalami sem opazoval kupčarja, ki se mi zdi zelo lepa ptica. Všeč mi je bil tudi slegur, videli pa smo tudi samico. Ko smo se šli kopat, smo opazovali povodnega kosa. Od vseh stvari pa si bom najbolj zapomnil »DOPPS vodo«!

6 // Mirko Silan, 17 let, Ljubljana

Všeč so mi počitniške dejavnosti, ko sem lahko v naravi in opazujem ptice. Zato sem se odločil, da spet pridem na tabor. Kar je seveda ravno tako pomembno, je to, da se znova srečam s prijatelji. Tudi letos sem zelo navdušen nad taborom in upam, da bom prihodnje leto lahko spet prišel. Bil sem v skupini, v kateri smo preučevali travniške ptice na različnih nadmorskih višinah. Spoznal sem nove vrste, na primer slegurja. Je dobro prepoznaven ptič, všeč pa mi je bil zaradi barvitosti. Podobno kot slegur mi je zaradi živih barv všeč tudi pogorelec. Zaradi velikih hitrosti, ki jih v letu dosega, pa me navdušuje sokol selec. Zdi se mi prav veličasten! V naši skupini smo se veliko zabavali na račun uradne »DOPPS vode«. Slišali pa smo nekatere govornice, da so bili v njej raki ceponožci. A to ni čisto prava resnica. Rakci so bili najdeni v eni sami plastenki izmed petdesetih, tako da je voda povsem neoporečna. Tudi prebavnih motenj ni imel nihče, nasprotno, voda je utrdila naše telesne sposobnosti in smo celo dokazali, da ornitologi, ki jo pijemo, vidimo do 50 % bolje in opazimo več ptic!

7 // Valentin Gregor, 12 let, Radenci

Nisem se sam odločil, da pridem na tabor. Poslala me je pedagoginja v šoli, ki je ugotovila, da poznam veliko živali. Pridobil sem nove prijatelje in nekaj znanja o pticah. Pa tudi druge izkušnje: na primer to, da jutraj ni dobro hoditi po visoki travi, ker se zmočiš. Spoznal sem tudi, da ima vsaka stvar svoje slabe in dobre strani: če si v senci, ti ni vroče, če si na soncu, pa se hitreje posuši. V moji skupini smo preučevali rjavega srakoperja, ki se mi zdi zelo zanimiva ptica. Zdi se mi zelo lep ptič in me nekoliko spominja na kokoš, le da je manjši. Ima črno očesno masko in je rjave barve. Druga ptica, ki mi bo ostala v spominu, je vije-glavka, saj je redka, ima pa tudi nenavadno ime. Dobila ga je zaradi svoje navade, da vije glavo. Moja najljubša ptica pa je kobilar. Všeč mi je, ker je živo rumene brave, to pa je moja najljubša barva. Dogodek s tabora, ki si ga bom najbolj zapomnil, je to, da sem videl kobilarja, ki se je spreletel med krošnjami dreves. Drugi v moji skupini so ga le slišali, jaz pa sem imel to srečo, da sem ga tudi opazil. Nekatere ptice sem se naučil prepoznavati po petju.

8 // Tanja Šumrada, 13 let, Ljubljana

Ptice me zanimajo že dolgo časa. Vsi so mi pripovedovali,

da se bom na taboru lahko veliko naučila in spoznala tudi druge vrstnike, ki jih zanimajo ptice. Med tistimi, ki sem jih poznala do sedaj, ni nikogar, ki bi ga ptice zanimale in bi mu bile všeč, zato sem do sedaj mislila, da takšnih mladih sploh ni. Na taboru pa sem jih veliko spoznala. Bila sem v skupini, ki je popisovala tetrade za Novi ornitološki atlas gnezdk. Pri tem sem se naučila metodo za popis številčnosti in metodo za popis redkih in težavnih vrst. Najbolj zanimivo se mi je zdelo, ko smo iskali laškega škranca na Banjšicah. To ptico si bom zapomnila, ker smo tako dolgo vztrajali, da bi jo našli. Dolgo časa smo opazovali nekega škranca in skušali potrditi, da je laški. Vendar zanesljivih znakov nismo mogli videti. Všeč mi je bil tudi veliki strnad, ki smo ga veliko iskali in na koncu tudi našli. Kar nekaj časa nam je poziral, zato smo si ga lahko dobro ogledali. Na Banjšicah smo opazovali tudi sršenarja, ki se je z drevesa spreletel na travnik in majavo hodil po travi, kjer je iskal ose, čebele in drug plen. Nekako se mi je zdel podoben kokoši, saj ima podobno glavo in tudi premika se tako.

9 // Manca Jereb, 12 let, Ljubljana

Na tabor sem prišla, ker imam rada živali. Moja sosedka, ki je biologinja, je poiskala ta tabor in odločila sem se, da grem. V moji skupini smo popisovali ptice na prodiščih. Na terenu mi je bilo všeč prav vse. Naučila sem se, kako se oglašajo nekatere ptice, veliko različnih pa sem tudi videla. Z veseljem sem opazovala, kaj so počele ptice na prodiščih. Nekatere so se tam prehranjevale in pele. Najbolj všeč mi je bil mali deževnik. Videla sem, kako je na prodišču kopal jamice za gnezdo. Všeč pa sta mi bila tudi plotni strnad in bela pastirica, oba zaradi barv. Plotni strnad, ker je pisano obarvan, bela pastirica pa zato, ker ima lepe črne-bele vzorce.

10 // Rok Tuš, 15 let, Maribor

Na taboru sem bil že večkrat. Prišel sem, ker sem se spet želel srečati s starimi prijatelji pa tudi spoznati nove. Mi smo preučevali kotorno v Posočju. Ugotavljali smo njeno številčnost, v kakšnem okolju živi in zakaj je ponekod ni več. Od dogodkov s terena si bom najbolj zapomnil naporen vzpon pod Kuk, ko smo morali premagati zelo zahtevno, strmo melišče. Od ptic mi bo seveda najbolj ostala v spominu kotorna. Zelo od blizu sem opazoval planinskega orla, ki je zletel kakih dvajset metrov od nas. S podmentor-

9

10

11

12

13

14

jem Matjažem pa sva našla mlado repaljščico, ki še ni znala dobro leteti in smo si jo lahko natančno ogledali. Na taboru sem se naučil veliko novega. Spoznal sem novo pokrajino in nove vrste ptic. Ker imam zelo rad tudi šport, pa mi je bilo všeč, da smo v telovadnici lahko vsak dan igrali nogomet.

11 // Maja Slak, 16 let, Ljubljana

Na tabor sem prišla, ker me ptice zelo zanimajo. Vsakokrat, ko pridem, dobim nove prijatelje in nove izkušnje. Čeprav že prej poznaš veliko ptic in jih znaš določiti, na taboru spoznaš še več novih vrst. Najbolj se želim naučiti prepoznavanja ptic po petju, da bi lahko prepoznala tudi tiste, ki jih ni mogoče dobro videti. Med pticami mi je najbolj všeč rjavi srakoper, zato sem se pridružila Lukovi skupini, ki je preučevala to vrsto. Pravzaprav se mi vsaka ptica zdi nekaj posebnega. Velika zanimivost s terena je bila repaljščica, ki smo jo našli v dolini, v Poljubinju. V Posočju so bila do sedaj znana le gnezdišča na gorskih travnikih in pašnikih. Ptice, ki so mi zelo všeč in smo jih tudi ves čas videvali, so mestne lastovke. O njih vem nekoliko več kot o drugih pticah, ker sem jih preučevala v raziskovalni nalogi. Zanimiv se mi zdi njihov način gnezdenja in lovljenja žuželk v zraku. Po njihovem letu lahko ugotoviš, ali je pritisk ozračja visok ali nizek, poleg tega pa živijo v sožitju s človekom. V prostem času pa mi je bilo najbolj všeč kopanje, predvsem v Nadiži, kjer je bilo manj ljudi kot v Idriji.

12 // Rok Rejc, 13 let, Most na Soči

Na tabor sem prišel, ker me je zanimalo, kako udeleženci tu delajo. Pridobil sem veliko znanja o pticah. Naša skupina je preučevala kotorno. Ta ptica se mi je vtisnila v spomin, ker je nenavadnih barv s črtastim vzorcem in se zelo zanimivo oglaša. Z mentorjem Primožem smo kotorne vedno razločno slišali, toda ko smo jih iskali, da bi kakšno tudi videli, se nam je vsakokrat izmuznila. Zelo mi je všeč tudi prepelica, ki se oglaša nekoliko drugače kot kotorna, ter planinski orel, ker je tako velika ujeta in ima zelo velik razpon kril.

13 // Simon Komar, 17 let, Maribor

Na tabor sem prišel, da spoznam nove prijatelje, da spoznam nove ptice. Največje pomanjkanje znanja sem imel pri poznavanju ptičjega oglašanja. Letos sem se naučil kar

nekaj ptic prepoznavati po petju. Bil sem v skupini, v kateri smo preučevali rajvega srakoperja. Največje probleme mi je povzročalo pomanjkanje spanca, zato sem na terenu zaspal vsakokrat, ko sem se usedel v avto. Od ptic me je najbolj navdušil mali detel, ki sem ga videl prvič. Bolje poznam velikega detla, saj sem imel o njem raziskovalno nalogo. Na terenu smo redno videvali belo pastirico, ki se mi zdi zanimiva zato, ker ves čas trese z repom. Prijetna popestritev tabora pa je bilo vsakodnevno kopanje v Idriji ali Nadiži.

14 // Matija Dominko, 14 let, Potok pri Dornberku

Na tabor sem prišel, ker se zanimam za ptice pa tudi drugo živalstvo. Od ptic mi je najbolj všeč kobilar zaradi lepe žive rumene barve. Rjavi srakoper, ki smo ga preučevali v moji skupini, se mi zdi zanimiv zaradi načina lovljenja. Na žuželčni plen, ki je na tleh, preži s kola ali suhih vej, ki ne smejo biti previsoke. Za prežo mu visoka drevesa ne ustrezajo, saj zaradi prevelike oddaljenosti od tal plena ne vidi. Najlepše petje pa se mi zdi petje rumenega strnada. Na taboru sem poleg novega znanja in izkušenj pridobil tudi veliko prijateljev. S terena si bom najbolj zapomnil jutranjo hojo po visoki travi, ki nas je vse dodobra namočila. V prostem času je bilo najbolj zabavno igranje nogometa s tremi žogami, všeč pa mi je bilo, da so nam mentorji zaupali in smo šli lahko tudi prosto ven iz šole, na primer na kak sladoled. Na drugih taborih tega navadno ne dovolijo. ●

Sončnična semena

Začel se je letni čas, ko se narava pripravlja za počitek. Ptice, ki bodo pozimi iskale hrano v vaši okolici, lahko spet privabite na krmilnice v svoji bližini.

Na DOPPS-u vam ponujamo sončnična semena, ki so priljubljena hrana mnogih vrst.

Semena so na voljo v vrečah po 10 in 30 kg, cena za kilogram je 150,00 SIT.

Naročila zbiramo na elektronskem naslovu rolling@siol.net in po telefonu: 01 / 426 58 75 (Vojko Havliček).